

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kürtösi és Társa Ügyvédi Iroda (címe, dr. Csitáry Tibor ügyvéd) által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Cseszlai János (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. november 25. napján kelt, 33.P.24.994/2009/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + Áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az alperes szerkesztésében megjelenő ... című hetilap ...-i számában „...” című cikkben írottakat sérelmezte és az alperes helyreigazításra kötelezését kérte az általa megjelölt valótlan tényállítások és a valóság hamis színben való feltüntetése miatt. Előadta, hogy a bérlemény használatát fokozatosan kezdte meg, de a használat a garanciális javítások miatt nem lehetett rendeltetésszerű, ezért a cikk a valót hamis színben tünteti fel, mert csak azt hangsúlyozza, hogy a felperes nem fizet. Igaz ugyan, hogy a bekeretezett rész a felperesi ügyvezető nyilatkozatát is tartalmazza, ő azonban telefonon nyilatkozott és a cikk többi részét, a polgármester és az uszoda üzemeltetőjének nyilatkozatát nem ismerte. Álláspontja szerint már a cím megfogalmazása is elfogult, a cikk célja a felek közötti jogvita befolyásolása volt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes az újságcikk keretes részében közölt nyilatkozat megjelentetésével gyakorlatilag jóváhagyta a cikk közlését. Észrevételezte, hogy a felperes által kért helyreigazítás szövege nem felel meg a törvényi előírásoknak és egyebekben is alaptalan a kereset.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek bruttó 50.000 forint perköltséget. Felhívta a felperest, hogy a Magyar Államnak az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága külön felhívására 21.000 forint eljárási illetéket fizessen meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában az Alkotmány, a Sajtótörvény perbeli esetre irányadó rendelkezéseire és a Ptk. 79. § (1) bekezdésében foglaltakra, valamint a Legfelsőbb Bíróság 12., 13. és 14. számú Polgári Kollégiumi állásfoglalásaira és az Alkotmánybíróság 30/1992.(V. 26.) számú, a szabad véleménynyilvánítás jogával foglalkozó határozatában foglaltakra utalással kifejtette, hogy a sajtó-helyreigazítás nem szolgálhat a felperes és a bérbeadó közötti egyéb jogvita elbírálására. Rámutatott, hogy az újságcikk mindkét fél vitával kapcsolatos álláspontját megjelenítette és a teljes szöveget figyelembe véve a közlemény nem keltett olyan látszatot, hogy a felperes eljárása jogsértő és tisztességtelen volna. Hangsúlyozta, hogy nem ad sajtó-helyreigazításra alapot az, hogy a felperes pontosan mikortól kezdve használja a bérleményt, a cikk egésze mondanivalójához képest az ekörben közöltek lényegtelen tévedésnek minősülnek akkor is, ha valóságtartalmához kétség fér. Utalt arra, hogy a használat kezdetének időpontjára a felperes tulajdonosa kétfajta nyilatkozatot is tett. Ezen körülmények tisztázása azonban a sajtó-helyreigazítás kereteit meghaladja, a felperes társadalmi megítélése szempontjából lényegtelen és közömbös részletnek minősül, ezért az erre irányuló helyreigazítási kérelmet az elsőfokú bíróság alaptalannak ítélte. A tartozás nagyságrendjét illetően az elsőfokú bíróság szerint valótlan tényállítás nem volt feltárható, az ebben a körben nyilatkozó ügyvéd tanúvallomására is figyelemmel. Annak megítélése, hogy a felperessel szembeni követelés jogos-e, ugyancsak nem a sajtó-helyreigazítási per tárgya. Nem állított valótlant az újságcikk a polgármester személyes egyeztetésére vonatkozóan sem. Az azonnali hatályú felmondás érvényességének vizsgálata az elsőfokú bíróság álláspontja szerint meghaladja a sajtó-helyreigazítás kereteit, de e tárgyban sem közölt valótlan tényeket az újságcikk, nem foglal állást, hogy érvényes vagy érvénytelen-e a felmondás, így az erre vonatkozó kérelmet is el kellett utasítani. Kifejtette, hogy a felperes sem vitatta, hogy őrző-védőket hívott a bérleményhez, a közlemény nem tartalmazza a birtokbavétellel kapcsolatban a felperes által használt jogszerű kifejezést, az ugyanakkor vitathatatlan, hogy a bérlemény az önkormányzat tulajdonában áll. Annak elbírálása, hogy jogszerű volt-e az önkormányzat eljárása a birtokbavételre, az e tárgyban folyamatban lévő eljárásra tartozó kérdés, azonban valótlan tényközlés e tekintetben sem történt. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a keresetet teljes egészében elutasította, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a perköltség viselésére.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, annak megváltoztatását és keresetének történő helyt adást kérve. Utalt arra, hogy az ítélet indokolása szerint a keresetet az elsőfokú bíróság részben megalapozottnak találta, ennek ellenére azt teljes egészében elutasította. Álláspontja szerint jogszabálysértő az ítélet, mert a cikk

összességében alkalmas volt arra, hogy a felperes személyiségi jogait és jóhírnévhez fűződő érdekét sértse.

Hangsúlyozta, hogy nem a bérbeadóval fennálló jogvita elbírálását tette a jelen eljárás tárgyává, hanem a valótlan tényállításokat és a való tények hamis színben való feltüntetését, amely vonatkozásban a felperes által csatolt okiratok tanúsítják, hogy a cikkben írottakkal szemben hogyan is történtek az események. A valóság bizonyítása egyébként is az alperest terhelte. A bérlemény használatának megkezdését illetően a felperes a helyreigazítást abban a körben kérte, hogy a kivitelezés hiányosságai miatt a felperes nem is tudta volna a cikkben állított időponttól használni a bérleményt. Utalt arra, hogy a bérbeadó 2008. október hónapjáig bérleti díj számlát ki sem állított. A cikk egészének és a bérlő jogszerű vagy jogellenes magatartásának megítélése szempontjából ezen körülményeknek jelentőségük van. Nyilvánvalóan valótlan tényállítás, hogy 2008. végén a felperes tartozása 10 milliós nagyságrendű lett volna, hiszen az egy év alatt fizetendő bérleti díj sem éri el ezt az összeget, az október, november és december hónapra járó bérleti díj pedig a 1,5 millió forintot. A társadalmi megítélés szempontjából nem mindegy, hogy 10 millió vagy 1,5 millió forintos tartozásról ír a cikk. A felmondás érvényességének megítélését nem kérte, csupán annak rögzítését, hogy a felmondást a bérbeadó alá sem írta. Ebből a tényből az olvasók a megfelelő következtetéseket levonhatják. Érvelése szerint a cikk egészében alkalmas arra, hogy az olvasót ellene hangolja és a való tények elhallgatásával félretájékoztassa. Negatív befolyásolást eredményez a cím szövege és a betűnagyság is a felperesre előnytelenül változik. Mindezek alapján a fellebbezésnek helyt adva az alperest helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást - a sajtó-helyreigazítási perre irányadó speciális bizonyítási szabályokhoz képest - széleskörű bizonyítás után a szükséges mértékben feltárta, a Fővárosi Ítéltábla az arra alapított ítéleti döntésével is egyetértett.

A fellebbezésben foglaltak alapján a Fővárosi Ítéltábla a következőket emeli ki:

A Ptk. 79. § (1) bekezdése alapján ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap), rádió, televízió vagy filmhíradó valótlan tényről közöl vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

A Legfelsőbb Bíróság 12. számú Polgári Kollégiumi állásfoglalása III. pontja szerint véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

A sajtó-helyreigazítási per speciális személyiségvédelmi eszköz és ekként nem alkalmas arra, hogy egyéb, a Ptk. 79. §-ához szorosan nem tartozó vitás ügyekben bírósági döntést vagy állásfoglalást eredményezzen. A jelen esetben megállapítható volt, hogy a bérlemény használatával kapcsolatban hosszabb ideje állt fenn vitás helyzet a felperes (bérelő) és az uszodát üzemeltető kft. között, ezt a vitás helyzetet dolgozta fel - mindkét fél álláspontját közölve - a cikk, ezért a Fővárosi Ítélőtábla a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma 12. számú állásfoglalása III. pontjában foglaltak megfelelő alkalmazásával a fellebbezés alapján csak azt vizsgálta, hogy abban, ami közlésre került, szerepelt-e olyan kirívó, a valóságtól eltérő tartalom, amely a helyreigazítást a Ptk. 79. §-ának keretei között indokolta. Az ezen szempontok szerinti vizsgálat alapján azt lehetett megállapítani, hogy egyértelműen valótlan tények közlésére nem került sor, olyan kérdések merültek fel, melyek valóságtartalmának kérdése nem a sajtó-helyreigazítás, hanem a bérleti jogviszonnyal kapcsolatos jogvitára tartozik, különös tekintettel arra, hogy a cikk a megszólaltatott felek álláspontját hűen közölte, a valóságot megfelelően tükrözte. Az ezen túlmenő vitás kérdések a bérleti jogviszonnyal kapcsolatos jogvita érdekére, és nem a jelen eljárásra tartoznak.

A Fővárosi Ítélőtábla szükségesnek tartja kiemelni, hogy a sajtó-helyreigazítás sajátos személyiségvédelmi eszköz, amelynek érvényesítésére speciális szabályok vonatkoznak. Az igényérvényesítő csak az alapján léphet fel, hogy a közölt tények nem felelnek meg a valóságnak, vagy a valóságot hamis színben tüntetik fel. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a közvélemény igényli a minél szélesebb körbeni tájékoztatást, de a szűkebb közösséget érintő ügyben történő kérdésekkel való foglalkozást is. Ha a sajtó e feladatának tesz eleget, a tájékoztatási kötelezettsége körében az egymással ellentétes nézeteket az adott eseményeknek megfelelően ismerteti, tájékoztatása ezért objektívnek tekinthető, nem indokolt a sajtó-helyreigazításra való kötelezés, mint speciális jogvédelem alkalmazása, különösen ha olyan lényegtelen téves közlés mutatható csak ki, ami az igénylő megítélése szempontjából jelentőséggel nem bír.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte az alperesi jogi képviselő javára a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a 4/A. § értelmében az áfára is tekintettel megállapított munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség viselésére, míg a tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) és (3) bekezdése szerint ugyancsak a felperes köteles megfizetni.

, 2010. április 13.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő